

“मीठे बच्चे- सर्वोत्तम युग यो संगम हो, यसैमा नै तिमी आत्माहरु परमात्मासँग मिलन मनाउँछौ, यही हो सच्चा-सच्चा कुम्भ।”

प्रश्न:- कुन चाहिँ पाठ बाबाले नै पढाउनु हुन्छ, कुनै मनुष्यले पढाउन सक्दैन?

उत्तर:- देही-अभिमानि बन्ने पाठ एक बाबाले नै पढाउनु हुन्छ, यो पाठ कुनै देहधारीले पढाउन सक्दैन। सबैभन्दा पहिला तिमीलाई आत्माको ज्ञान मिल्छ। तिमीले जानेका छौ- हामी आत्माहरु परमधामबाट कलाकार बनेर पार्ट खेलन आएका हौं, अब नाटक पूरा हुन्छ, यो ड्रामा बनिबनाउ छ, यसलाई कसैले बनाएको होइन। त्यसैले यसको आदि र अन्त्य पनि छैन।

गीत:- जाग सजनियाँ जाग.....

ओम् शान्ति। बच्चाहरुले यो गीत त अनेक पटक सुनेका छौ होला। साजनले सजनीहरुसँग भन्नुहुन्छ। जब उहाँ शरीरमा आउनु हुन्छ तब उहाँलाई साजन भनिन्छ। नत्र त उहाँ पिता हुनुहुन्छ, तिमी बच्चाहरु हौ। तिमीहरु सबै भक्त हौ। भगवानलाई याद गर्छौ। सजनीले साजनलाई याद गर्छन्। सबैको प्रियतम हुनुहुन्छ उहाँ साजन। उहाँले बसेर बच्चाहरुलाई सम्झाउनु हुन्छ- अब जाग, नयाँ युग आउँदै छ। नयाँ अर्थात् नयाँ दुनियाँ सत्ययुग। पुरानो दुनियाँ हो कलियुग। अहिले बाबा आउन भएको छ, तिमीलाई स्वर्गवासी बनाउनु हुन्छ। कुनै मनुष्यले त भन्न सक्दैन- मैले तिमीलाई स्वर्गवासी बनाउँछु। संन्यासीले त स्वर्ग र नर्कलाई बिल्कुलै जानेका छैनन्। जसरी अरु धर्म छन् त्यस्तै संन्यासीहरुको पनि एक भिन्नै धर्म छ। त्यो कुनै आदि सनातन देवी-देवता धर्म होइन। आदि सनातन देवी-देवता धर्मलाई भगवान नै आएर स्थापना गर्नुहुन्छ, जो नर्कवासी छन् उनै फेरि स्वर्गवासी बन्छन्। अहिले तिमी नर्कवासी होइनौ। अहिले तिमी छौ संगमयुगमा। संगम हुन्छ बीचको। तिमीले संगममा स्वर्गवासी बन्ने पुरुषार्थ गर्छौ, त्यसैले संगमयुगको महिमा छ। कुम्भको मेला पनि वास्तवमा यो हो सर्वोत्तम। यिनलाई नै पुरुषोत्तम भनिन्छ। तिमीले बुझेका छौ- हामी सबै एक बाबाका बच्चा हौं, भाइ-भाइ भन्छन् नि। सबै आत्माहरु आपसमा भाइ-भाइ हुन्। भन्छन्- हिन्दु चीनीयाँ भाइ-भाइ, सबै धर्मको हिसाबले त भाइ-भाइ हुन्- यो ज्ञान तिमीलाई अहिले मिलेको छ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- तिमीहरु म पिताका सन्तान हौ। अहिले तिमीले सामुन्नेमा सुन्छौ। उनीहरुले त केवल भनिदिन्छन्। सबै आत्माहरुका पिता एक हुनुहुन्छ, उहाँ एकलाई नै याद गर्छन्। स्त्री वा पुरुष दुवैमा आत्मा हुन्छ। यस हिसाबले हामी भाइ-भाइ हौं फेरि भाइ-बहिनी अनि त्यसपछि स्त्री-पुरुष हुन्छौं। बाबाले आएर बच्चाहरुलाई सम्झाउनु हुन्छ। गायन पनि गरिन्छ आत्मा-परमात्मा अलग रहे बहुकाल... यस्तो भनिदैन- नदियाँ और सागर अलग रहे बहुकाल.... ठूला-ठूला नदीहरु त सागरमा मिसिइरहन्छन्। यो कुरा पनि बच्चाहरुले जानेका छन्, नदी सागरको बच्ची हो। सागरबाट पानी निस्कन्छ, बादलद्वारा फेरि बषोत पर्छ पहाडमा। फेरि नदीहरु बन्छन्। त्यसैले सबै हुन्छन् सागरका बच्चा र बच्चीहरु। धेरैलाई यो पनि थाहा छैन- पानी कहाँबाट निस्कन्छ। यो पनि सिकाइन्छ। तर अहिले बच्चाहरुले जानेका छन्- ज्ञान सागर एक बाबा मात्रै हुनुहुन्छ। यो पनि सम्झाइन्छ तिमीहरु सबै आत्माहरु हौ, बाबा एक हुनुहुन्छ। आत्मा पनि निराकार छ, फेरि जब साकारमा आउँछौ अनि पुनर्जन्म लिन्छौ। बाबा पनि जब साकारमा आउनु हुन्छ अनि आएर मिल्नु हुन्छ। बाबासँग मिलन एक पटक हुन्छ। यतिबेला आएर सबैसँग मिल्नु भएको छ। यो पनि जान्दै जान्छन्- भगवान हुनुहुन्छ। गीतामा कृष्णको नाम राखिदिएका छन् तर कृष्ण त यहाँ आउन सक्दैनन्। उनले कसरी गाली खान्छन्? यो तिमीले जानेका छौ- कृष्णको आत्मा यति बेला यहाँ छ। सबैभन्दा पहिला तिमीलाई आत्माको ज्ञान मिल्छ। तिमी आत्मा हौ, आफूलाई शरीर सम्झेर यति समयसम्म चलेका थियौ, अहिले बाबा आएर देही-अभिमानि बनाउनु हुन्छ। साधु-सन्त आदिले कहिल्यै तिमीलाई देही-अभिमानि बनाउँदैनन्। तिमी बच्चाहरु हौ, तिमीहरुलाई बेहदको बाबाद्वारा वर्सा मिल्छ। तिम्रो बुद्धिमा छ- हामी परमधाममा रहनेवाला हौं फेरि हामी यहाँ पार्ट खेलन आएका छौं। अब यो नाटक पूरा हुन्छ। यो ड्रामा कसैले बनाएको होइन। यो बनिबनाउ ड्रामा हो। तिमीलाई सोध्छन्- यो ड्रामा कहिलेदेखि सुरु भयो? तिमीले भन यो त अनादि ड्रामा हो। यसको आदि अन्त्य हुँदैन। पुरानोबाट नयाँ, नयाँबाट पुरानो हुन्छ। यो पाठ तिमी बच्चाहरुलाई पक्का छ। तिमीले जानेका छौ- नयाँ दुनियाँ कहिले बन्छ अनि पुरानो कहिले हुन्छ। यसको पनि कसै-कसैको बुद्धिमा राम्रो बोध छ। तिमीले जानेका छौ- अब नाटक पूरा हुन्छ र फेरि दोहोरिन्छ। अवश्य पनि हाम्रो ८४ जन्मको पार्ट पूरा भयो। अब हामीलाई

लैजानको लागि बाबा आउनु भएको छ। बाबा गाइड पनि हुनुहुन्छ नि। तिमीहरू सबै पण्डा हो। पण्डाहरूले तीर्थ यात्रीहरूलाई लैजान्छन्। तिनीहरू हुन् जिस्मानी पण्डाहरू, तिमी हो रूहानी पण्डा। त्यसैले तिम्रो नाम पाण्डव सरकार पनि हो, तर गुप्त। पाण्डव, कौरव, यादव के गर्छन्? यति बेलाको कुरा हो जब महाभारत लडाईंको समय पनि हो। अनेक धर्म छन्, दुनियाँ पनि तमोप्रधान छ, विविध धर्मको वृक्ष सबै पुरानो भएको छ। तिमीले जानेका छौं— यस वृक्षको सबैभन्दा पहिलो फाउण्डेशन हो आदि सनातन देवी-देवता धर्म। सत्ययुगमा थोरै हुन्छन् फेरि वृद्धि हुँदै जान्छ। यो कसैलाई पनि थाहा छैन, तिमीहरू मध्ये पनि नम्बरवार छन्। विद्यार्थीहरूमा पनि कोही राम्रा समझदार हुन्छन्, राम्रो धारणा गर्छन् र अरूलाई धारणा गराउने सोख हुन्छ। कतिले त राम्ररी धारण गर्छन्। कोही मध्यम, कोही तेस्रो, कोही चौथो। प्रदर्शनीमा त महीनसँग सम्झाउने हुनुपर्छ। सबैभन्दा पहिला बताऊ— दुई पिता हुनुहुन्छ। एक बेहदका पारलौकिक बाबा र अर्का हृदका लौकिक पिता। भारतलाई बेहदको वर्सा प्राप्त भएको थियो। भारत स्वर्ग थियो जो फेरि नर्क बनेको छ, यसलाई आसुरी राज्य भनिन्छ। भक्ति पनि सबैभन्दा पहिला अव्यभिचारी हुन्छ। एक शिवबाबालाई नै याद गर्छन्।

बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! पुरुषोत्तम बन्नको लागि जुन कनिष्ठ बनाउने कुरा छन् तिनलाई नसुन। एक बाबाले भनेको सुन। अव्यभिचारी ज्ञान सुन, अरु जोसँग सुन्छौं त्यो हो झुटो। बाबाले अहिले तिमीहरूलाई सत्य कुरा सुनाएर पुरुषोत्तम बनाउनु हुन्छ। नराम्रा कुरा सुन्दा-सुन्दा तिमीहरू कनिष्ठ बनेका छौं। उज्यालो हो ब्रह्माको दिन, अन्धकार हो ब्रह्माको रात। यी सबै प्वाइन्टहरू धारण गर्नु छ। नम्बरवार त हरेक कुरामा हुन्छ नै। कुनै डाक्टरले एक अपरेशनको १०-२० हजार लिन्छन्, कसैसँग खानको लागि पनि पैसा हुँदैन। वकिल पनि यस्तै हुन्छन्। तिमीले पनि जति पढ्छौ र पढाउँछौ त्यति उच्च पद पाउँछौ। फरक त हुन्छ नि। दास-दासीहरूमा पनि नम्बरवार हुन्छन्। सारा कुरा पढाइमा आधारित छ। अब आफूसँग सोध्नुपर्छ— मैले कति पढ्छु? भविष्य जन्म-जन्मान्तरमा के बन्छु? जन्म-जन्मान्तर जे बनिन्छ कल्प-कल्पान्तर त्यही बनिन्छ त्यसैले पढाइमा पूरा ध्यान दिनुपर्छ। विष पिउन त एकदमै छोडिदिनु पर्छ। सत्ययुगमा त यसो भनिदैन— मृत पत्नीती कपड धोए। यतिबेला सबैको देह सडेको छ। तमोप्रधान छ नि। यो पनि बुझाउने कुरा हो नि। सबैभन्दा पुरानो चोला कसको हो? हाम्रो। हामीले यो शरीर फेरिरहन्छौं। आत्मा पतित बन्दै जान्छ। शरीर पनि पतित पुरानो हुँदै जान्छ। शरीर परिवर्तन हुनुपर्छ। आत्मा त परिवर्तन हुँदैन। शरीर वृद्ध भयो, मृत्यु भयो— ड्रामा यस्तो पनि बनेको हुन्छ। सबैको पार्ट छ। आत्मा अविनाशी छ। आत्माले स्वयं भन्छ— मैले शरीर छोडिदिन्छु। देही-अभिमानि बन्नुपर्छ। मनुष्य सबै देह-अभिमानि छन्। आधाकल्प हुन्छन् देह-अभिमानि, आधाकल्प हुन्छन् देही-अभिमानि।

देही-अभिमानि हुनाले सत्ययुगी देवताहरूलाई मोहजितको पदवी मिलेको छ किनकि त्यहाँ म आत्मा हुँ भन्ने सम्झन्छन्, अब यो शरीर छोडेर अर्को लिनु छ। मोहजित राजाको पनि कथा छ नि। बाबाले सम्झाउनु हुन्छ— देवी-देवता मोहजित हुन्छन्। खुशीसँग एक शरीर छोडेर अर्को लिनु छ। बच्चाहरूलाई सारा ज्ञान बाबाद्वारा मिलिरहेको छ। तिमी पनि चक्कर लगाएर अहिले फेरि आएर बाबासँग मिलेका छौ। जो अरु अरु धर्ममा परिवर्तन भएका थिए उनीहरू पनि आएर मिल्छन्। आफ्नो धैर्य थोर वर्सा लिन्छन्। धर्म नै परिवर्तन भयो नि। थाहा छैन कति समय त्यस धर्ममा रहेका छन्। २-३ जन्म लिएका हुन सक्छन्। कसैलाई हिन्दुबाट मुसलमान बनाइदिएका भए त्यसै धर्ममा जान्छन् र फेरि यहाँ आउँछन्। यो पनि विस्तारको कुरा हो। बाबा भन्नुहुन्छ— यतिका कुरा याद गर्न सक्दैनौ, ठीक छ, आफूलाई बाबाको बच्चा त सम्झ। राम्रा-राम्रा बच्चाहरूले पनि बिर्सिन्छन्। बाबालाई याद गर्दैनन्। यसमा मायाले बिर्साइदिन्छ। तिमी पनि पहिला मायाका शिष्य थियौ नि। अहिले ईश्वरका बनेका छौ। यो ड्रामाको पार्ट हो। आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्नु छ। जब तिमी आत्माहरू सबैभन्दा पहिला शरीरमा आएका थियौ तब पवित्र थियौ, फेरि पुनर्जन्म लिँदै-लिँदै पतित बनेका हो। अब फेरि बाबा भन्नुहुन्छ— नष्टोमोहा बन। यो शरीरमा पनि मोह नराख।

अहिले तिमी बच्चाहरूलाई यस पुरानो दुनियाँदेखि वैराग्य आउँछ किनकि यस दुनियाँमा सबैले एक अर्काको दुःख दिन्छन्। त्यसैले यस पुरानो दुनियाँलाई बिर्सिदेऊ। हामी अशरीरी आएका थियौं फेरि अब अशरीरी बनेर फर्केर जानु छ। अब यो दुनियाँ नै समाप्त हुन्छ। तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नको लागि बाबा भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर। कृष्णले त म एकलाई याद गर भन्न सक्दैनन्। कृष्ण त सत्ययुगमा हुन्छन्। बाबाले नै भन्नुहुन्छ— मलाई तिमीले पतित-पावन पनि भन्छौ त्यसैले अब मलाई याद गर, मैले पावन बन्ने यो युक्ति

बताउँछु। कल्प-कल्पको लागि युक्ति बताउँछु जब पुरानो दुनियाँ हुन्छ अनि भगवान आउनु पर्छ। मनुष्यहरूले ड्रामाको आयु लम्बा चौडा बनाइदिएका छन्। त्यसैले मनुष्यले बिल्कुलै बिर्सिएका छन्। अहिले तिमीले जानेका छौ- यो संगमयुग हो, यो हो पुरुषोत्तम बन्ने युग। मनुष्य त बिल्कुलै घोर अन्धकारमा परेका छन्। यतिबेला सबै छन् तमोप्रधान। अहिले तिमी तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्छौ। तिमीले नै सबैभन्दा धेरै भक्ति गरेका छौ। अब भक्तिमार्ग समाप्त हुन्छ। भक्ति हुन्छ मृत्युलोकमा। त्यसपछि आउँछ अमरलोक। तिमीले यतिबेला ज्ञान लिन्छौ फेरि भक्तिको नाम निशान रहँदैन। हे भगवान, हे राम- यी सबै भक्तिका अक्षर हुन्। यस ज्ञानमा कुनै आवाज निकाल्नु पर्दैन। बाबा ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, आवाज कहाँ गर्नुहुन्छ? उहाँलाई भनिन्छ नै सुख-शान्तिका सागर। सुनाउनको लागि पनि उहाँलाई शरीर त चाहियो नि। भगवानको भाषा के हो, यो कसैले जानेका छैनन्। यस्तो त होइन, बाबाले सबै भाषाहरूमा बोल्नुहुन्छ। होइन, उहाँको भाषा हो नै हिन्दी। बाबाले एउटै भाषामा सम्झाउनु हुन्छ, फेरि अनुवाद गरेर तिमीले सम्झाउँछौ। विदेशी आदि जति पनि मिल्छन् उनीहरूलाई बाबाको परिचय दिनु छ। बाबाले आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना गरिरहनु भएको छ। त्रिमूर्तिका विषयमा सम्झाउनु पर्छ। प्रजापिता ब्रह्माका कति ब्रह्माकुमार ब्रह्माकुमारीहरू छन्। जो आउँदा पनि पहिला उनीहरूसँग सोध- कसको पासमा आउनु भएको छ? बोर्ड लगाइएको छ। प्रजापिता, उनी त रचना रच्नेवाला भए। उनलाई भगवान भन्न सकिँदैन। भगवान निराकारलाई नै भनिन्छ। यी ब्रह्माकुमार-ब्रह्माकुमारीहरू ब्रह्माका सन्तान हुन्। तपाईं यहाँ केको लागि आउनु भएको हो? हाम्रा पितासँग तपाईंको के काम! बाबासँग बच्चाहरूको नै काम हुन्छ नि। हामीले बाबालाई राम्ररी चिनेका छौं। गायन गरिएको छ- सन सोज फादर। हामी उहाँका बच्चा हौं। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) पुरुषोत्तम बन्नको लागि कनिष्ठ बनाउने जो नराम्रा कुरा छन् ती सुन्नु हुँदैन। एक बाबाद्वारा नै अव्यभिचारी ज्ञान सुन्नु छ।

२) नष्टोमोहा बन्नको लागि देही-अभिमानि बन्ने पूरा-पूरा पुरुषार्थ गर्नु छ। बुद्धिमा रहोस्- यो पुरानो दुःख दिने दुनियाँ हो, यसलाई बिर्सिनु छ। यससँग बेहदको वैराग्य होस्।

वरदान:- फलो फादरको पाठद्वारा मुश्किललाई सहज बनाउने तीव्र पुरुषार्थी भव मुश्किललाई सहज बनाउने वा लास्ट पुरुषार्थमा सफलता प्राप्त गर्नको लागि पहिलो पाठ हो “फलो फादर”। यो पहिलो पाठले नै लास्ट स्टेजलाई समीप ल्याउँछ। यस पाठबाट अभुल, एकरस, तीव्र पुरुषार्थी बन्छौ किनकि कुनै पनि कुरामा मुश्किल तब लाग्छ, जब फलो गर्नुको सट्टा आफ्नै बुद्धि चलाउँछौ। यसबाट आफ्नै संकल्पको जालमा फँस्छौ फेरि समय पनि लाग्छ र शक्ति पनि लाग्छ। यदि फलो गर्दै गयौ भने समय र शक्ति दुवै बच्छ, जम्मा हुन जान्छ।

स्लोगन:- सच्चाई, सफाईलाई धारण गर्नको लागि आफ्नो स्वभावलाई सरल बनाऊ।